

ministeren for så vidt angår de miljømæssige spørgsmål.

Ved godkendelse af et atomkraftværk skal der især tages stilling til problemerne omkring bortskaffelse af de betydelige kølevandsmængder, konsekvenserne af eventuelle bygværker i vandet (kølevandsindtag og -udløb), virkningerne af en række tilsætningsstoffer i kølevandet samt visse luftforurenings- og støjmæssige spørgsmål.

Udledning af kølevand fra et kraftværk vil medføre, at der i et vandområde omkring udledningsstedet vil være en overtemperatur i forhold til ikke-berørte nabo-områder. Denne overtemperatur vil ændre levebetingelserne for de organismer, der lever i det pågældende vandområde. Dette kan påvirke den naturlige økologiske balance i området, og eventuelt få indflydelse på fiskeriet.

Bygværker ud i havet til indtag og udledning af kølevand vil ændre vandets naturlige strømningsmønster, således at der kan opstå områder med formindsket vandskifte. Dette vil kunne påvirke de biologiske forhold i området.

For at forhindre begroning i selve kølevandssystemet tilsættes der stoffer — oftest chlor — til kølevandet. De meget store kølevandsmængder kan medføre, at ikke uvæsentlige havområder vil blive belastet for store chlorkoncentrationer.

De tre nævnte forhold — kølevandsudledningen, etableringen af bygværker og tilsætningen af chlor eller andre stoffer — må bedømmes ved grundige undersøgelser forud for en godkendelse af et atomkraftværks opførelse.

Der bliver tale om dels hydrauliske undersøgelser, der skal forudsige kølevandets udbredelse og fortynding samt virkningen af etablering af bygværker, dels om biologiske undersøgelser, der skal danne grundlag for vurderinger af, hvordan livet i de berørte vandområder vil blive påvirket. Sådanne undersøgelser vil nøje blive vurderet af miljøstyrelsen og en række sagkyndige, der bistår styrelsen. Undersøgelserne, der strækker sig over en længere periode, vil blive udført af en række institutter m. v. for ansøgernes regning.

Da projekteringen af et nukleart anlæg først skal finde sted, såfremt folkettinget træffer beslutning om, at et anlæg kan

opføres på en bestemt plads, vil de detaljerede vilkår for miljøministerens tilladelse ikke kunne fastlægges endeligt forud for folketingets beslutning. I medfør af § 10, stk. 1, kan miljøministeren derfor meddele de efter miljøbeskyttelsesloven fornødne godkendelser og tilladelser. Det drejer sig f. eks. om kølevandsbygværkernes nærmere udførelse, kølevandsmængde, overtemperatur, kølevandets indhold af tilsætningsstoffer, diffusorordninger, skorstenshøjder, støjafskærmning, vilkår om driftskontrol og indberetning af uheld m. v.

Det skal dog understreges, at der forud for folketingets beslutning vil være foretaget en række undersøgelser, jfr. ovenfor, og at resultaterne af disse undersøgelser vil fremgå af den indstilling, som undervisningsministeren efter forhandling med miljøministeren skal afgive til folketinget, jfr. forslaget § 3. Indstillingen skulle give folketinget et forsvarligt grundlag for ud fra miljømæssige hensyn at træffe beslutning om placering af et atomkraftværk på en given lokalitet.

De af miljøministeren truffne afgørelser i medfør af loven kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jfr. forslaget § 10, stk. 5. De af miljøministeren truffne afgørelser vil som følge heraf ikke kunne indbringes for det i miljøbeskyttelseslovens kap. 12 omhandlede miljøankenævn.

Planlægningslovene.

De gældende planlægningslove, der har betydning ved opførelsen af et a-kraftværk, er lov nr. 375 af 13. juni 1973 om lands- og regionplanlægning, lov nr. 376 af 13. juni 1973 om regionplanlægning i hovedstadsområdet, lov om by- og landzoner (lovbekendtgørelse nr. 340 af 13. juli 1972) og lov om byplaner (lovbekendtgørelse nr. 63 af 20. februar 1970).

Lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet.

Regionplanlovens formål er gennem en sammenfattende fysisk lands- og regionplanlægning at sikre, at landets areal- og naturressourcer udnyttes ud fra en samfundsmæssig helhedsbetragtning. Miljøministeren drager omsorg for udførelsen af den sammenfattende fysiske landsplanlægning, mens